

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/41/EU

ze dne 3. dubna 2014

o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 1 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na podnět Belgického království, Bulharské republiky, Estonské republiky, Španělského království, Rakouské republiky, Republiky Slovinsko a Švédského království,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská unie si stanovila cíl zachovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva.
- (2) V souladu s čl. 82 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie má být justiční spolupráce v trestních věcech v Unii založena na zásadě vzájemného uznávání rozsudků a soudních rozhodnutí, jež je od zasedání Evropské rady v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999 obecně označována za základní kámen justiční spolupráce v trestních věcech v rámci Unie.
- (3) Rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ⁽²⁾ vyřešilo potřebu okamžitého vzájemného uznávání příkazů s cílem zamezit zničení, pozměnění, přesunu, předání nebo odstranění důkazních prostředků. Jelikož se ovšem daný nástroj omezuje na fázi zajištění, je zapotřebí příkaz k zajištění doplnit samostatnou žádostí o předání důkazních prostředků státu vydávajícímu příkaz (dále jen „vydávající stát“) v souladu s pravidly platnými pro vzájemnou spolupráci v trestních věcech. Výsledný postup vyžaduje dva úkony, což oslabuje jeho účinnost. Tato pravidla navíc existují vedle tradičních nástrojů spolupráce a příslušné orgány jich tak v praxi využívají jen zřídka.
- (4) Rámcové rozhodnutí Rady 2008/978/SVV ⁽³⁾ o evropském důkazním příkazu bylo přijato za účelem uplatnění zásady vzájemného uznávání pro účely zajištění předmětů, listin a údajů pro řízení v trestních věcech. Evropský důkazní příkaz se však vztahuje pouze na již existující důkazní prostředky a týká se tak úzké části justiční spolupráce v trestních věcech, jež souvisí s důkazními prostředky. Vzhledem k jeho omezené oblasti působnosti mohou příslušné orgány libovolně užívat buď nový postup, nebo postupy vzájemné právní pomoci, jež v každém případě zůstávají použitelné pro důkazní prostředky nespádající do oblastí působnosti evropského důkazního příkazu.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 27. února 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. března 2014.

⁽²⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii (Úř. věst. L 196, 2.8.2003, s. 45).

⁽³⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2008/978/SVV ze dne 18. prosince 2008 o evropském důkazním příkazu k zajištění předmětů, listin a údajů pro účely řízení v trestních věcech (Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 72).

- (5) Po přijetí rámcových rozhodnutí 2003/577/SVV a 2008/978/SVV se ukázalo, že stávající rámec pro shromažďování důkazních prostředků je příliš roztržštěný a složitý. Je proto třeba zaujmout nový přístup.
- (6) Ve Stockholmském programu přijatém Evropskou radou ve dnech 10.–11. prosince 2009 Evropská rada uvedla, že je třeba dále usilovat o zavedení komplexního systému pro získávání důkazů v případech, jež mají přeshraniční rozměr; tento systém by měl být založen na zásadě vzájemného uznávání. Evropská rada uvedla, že stávající nástroje v dané oblasti tvoří neuspořádaný systém a že je zapotřebí nového přístupu založeného na zásadě vzájemného uznávání, který však rovněž zohlední pružnost tradičního systému vzájemné právní pomoci. Evropská rada proto vyzvala k vytvoření komplexního systému, který nahradí všechny stávající nástroje v této oblasti včetně rámcového rozhodnutí 2008/978/SVV, který se bude v co největším rozsahu vztahovat na všechny druhy důkazů, bude obsahovat lhůty pro vykonání a co nejvíce omezí důvody pro odmítnutí.
- (7) Tento nový přístup je založen na jednotném nástroji nazvaném evropský vyšetřovací příkaz. Evropský vyšetřovací příkaz má být vydáván za účelem provedení jednoho či několika konkrétních vyšetřovacích úkonů ve státě, který evropský vyšetřovací příkaz vykonává (dále jen „vykonávající stát“), s cílem shromáždit důkazy. To zahrnuje získávání důkazů, které již má vykonávající orgán k dispozici.
- (8) Evropský vyšetřovací příkaz by měl mít horizontálně vymezenou oblast působnosti, a měl by se proto vztahovat na všechny vyšetřovací úkony zaměřené na shromažďování důkazů. Vytvoření společného vyšetřovacího týmu a shromažďování důkazů v rámci tohoto týmu však vyžaduje zvláštní pravidla, která je třeba stanovit odděleně. Aniž je dotčeno uplatňování této směrnice, měly by se tudíž na tento druh vyšetřovacích úkonů i nadále vztahovat stávající nástroje.
- (9) Tato směrnice by se neměla vztahovat na přeshraniční sledování podle úmluvy k provedení Schengenské dohody ⁽¹⁾.
- (10) Evropský vyšetřovací příkaz by měl být zaměřen na vyšetřovací úkon, který má být proveden. K rozhodnutí o tom, který vyšetřovací úkon má být použit, je na základě své znalosti detailů příslušného vyšetřování nejlépe povolán vydávající orgán. Vykonávající orgán by však měl, kdykoli je to možné, využít jiný typ vyšetřovacího úkonu, pokud požadovaný úkon v rámci jeho vnitrostátního práva neexistuje, nebo by v obdobném vnitrostátním případě nebyl dostupný. Dostupnost by měla odkazovat na případy, kdy požadovaný vyšetřovací úkon podle práva vykonávajícího státu existuje, avšak jeho využití je možné pouze v určitých situacích, například pokud daný vyšetřovací úkon může být proveden pouze v případě trestných činů s určitým stupněm závažnosti, vůči osobám, u nichž již existuje určitý stupeň podezření, nebo se souhlasem dotčené osoby. Vykonávající orgán může rovněž využít jiný druh vyšetřovacího úkonu, pokud jím dosáhne stejného výsledku jako s vyšetřovacím úkonem uvedeným v evropském vyšetřovacím příkazu, a to způsobem, který méně zasahuje do základních práv dotčené osoby.
- (11) Evropský vyšetřovací příkaz by měl být využit, pokud se výkon vyšetřovacího úkonu jeví pro daný případ jako přiměřený, vhodný a použitelný. Vydávající orgán by se měl tedy ubezpečit, že jsou hledané důkazy nezbytné a přiměřené pro účel řízení, že je zvolený vyšetřovací úkon nezbytný a přiměřený pro shromáždění dotčených důkazů a že by měl být prostřednictvím vydání evropského vyšetřovacího příkazu zapojen do shromažďování těchto důkazů jiný členský stát. Stejně posouzení by se mělo provádět i v rámci postupu potvrzování v případech, kdy je podle této směrnice požadováno potvrzení evropského vyšetřovacího příkazu. Výkon evropského vyšetřovacího příkazu by neměl být odmítnut na základě důvodů jiných, než jaké jsou stanoveny touto směrnicí. Vykonávající orgán by však měl být oprávněn zvolit mírnější vyšetřovací úkon než úkon uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu, umožní-li to dosáhnout podobných výsledků.
- (12) Při vydávání evropského vyšetřovacího příkazu by měl vydávající orgán věnovat zvláštní pozornost tomu, aby bylo zajištěno plné dodržování práv stanovených v článku 48 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Stežejními prvky základních práv, jež Listina uznává v oblasti trestní spravedlnosti, je presumpce nevinoty a právo na obhajobu v trestním řízení. Každé omezení těchto práv vyšetřovacím úkonem nařízeným v souladu s touto směrnicí by mělo být ve shodě s požadavky stanovenými v článku 52 Listiny, pokud jde o nezbytnost, proporcionalitu a cíle, jež by mělo sledovat, a to zejména ochranu práv a svobod druhého.

(1) Úmluva k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19).

- (13) Za účelem zajištění předání evropského vyšetřovacího příkazu příslušnému orgánu vykonávajícího státu může vydávající orgán využít všechny možné nebo příslušné způsoby předání, například zabezpečeného telekomunikačního systému Evropské soudní sítě, Eurojustu nebo jiných kanálů využívaných justičními nebo donucovacími orgány.
- (14) Členské státy jsou vyzývány k tomu, aby do prohlášení o jazykovém režimu zahrnuly vedle svého úředního jazyka (svých úředních jazyků) alespoň jeden jazyk, který se v rámci Unie běžně používá.
- (15) Při provádění této směrnice by měly být zohledněny směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ⁽¹⁾, 2012/13/EU ⁽²⁾ a 2013/48/EU ⁽³⁾, které se týkají procesních práv v trestním řízení.
- (16) Neinvazivními opatřeními by v závislosti na vnitrostátním právu mohla být například taková opatření, která neporušují právo na soukromí nebo vlastnické právo.
- (17) Zásada *ne bis in idem* je jednou ze základních právních zásad Unie, již uznává Listina a rozvíjí judikatura Soudního dvora Evropské unie. Vykonávající orgán by proto měl mít možnost výkon evropského vyšetřovacího příkazu odmítnout, pokud by jeho výkon byl s uvedenou zásadou v rozporu. Vzhledem k předběžné povaze řízení, v jehož rámci je evropský vyšetřovací příkaz vydáván, by jeho výkon nemělo být možné odmítnout, pokud je jeho cílem stanovit případný rozpor se zásadou *ne bis in idem* nebo pokud vydávající orgán poskytne ujištění, že důkazy předané v důsledku výkonu evropského vyšetřovacího příkazu nebudou použity k trestnímu stíhání nebo postihu osoby, v jejíž věci již bylo pro stejné skutky vydáno v jiném členském státě pravomocné rozhodnutí.
- (18) Stejně jako je tomu u jiných nástrojů vzájemného uznávání, není ani touto směrnicí pozměněna povinnost dodržovat základní práva a obecné právní zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o Evropské unii a v Listině. Pro vyjasnění této skutečnosti je do znění směrnice vloženo zvláštní ustanovení.
- (19) Vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva v rámci Unie je založeno na vzájemné důvěře a na předpokladu dodržování práva Unie, a zejména základních práv, ze strany ostatních členských států. Tento předpoklad je však vyvratitelný. Existují-li tedy závažné důvody se domnívat, že provedení vyšetřovacího úkonu uvedeného v evropském vyšetřovacím příkazu by vedlo k porušení základního práva dotčené osoby a že vykonávající stát by porušil své povinnosti týkající se ochrany základních práv uznaných v Listině, měl by být výkon evropského vyšetřovacího příkazu odmítnut.
- (20) Měla by existovat možnost odmítnout evropský vyšetřovací příkaz, pokud by jeho uznání nebo výkon ve vykonávajícím státě mělo za následek porušení imunity nebo výsady v daném státě. V právu Unie neexistuje společná definice toho, co imunita nebo výsada představuje, a proto se přesná definice těchto pojmů ponechává na vnitrostátním právu, které může zahrnovat ochranná opatření vztahující se na lékařské a právní profese, avšak nemělo by být vykládáno způsobem, který by byl v rozporu s povinností zrušit určité důvody pro odmítnutí uvedené v protokolu k Úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie ⁽⁴⁾. To může zahrnovat i pravidla související se svobodou tisku a svobodou projevu v jiných médiích, přestože nejsou nezbytně považována za výsadu či imunitu.
- (21) V zájmu zajištění rychlé, účinné a důsledné spolupráce v trestních věcech mezi členskými státy je nezbytné stanovit lhůty. Rozhodování o uznání či výkonu, jakož i samotné provedení vyšetřovacího úkonu, by mělo probíhat se stejnou rychlostí a prioritou jako v obdobném vnitrostátním případě. Je třeba stanovit lhůty, aby bylo zajištěno, že rozhodnutí bude přijato či vykonáno v přiměřené době nebo že budou splněny procesní požadavky ve vydávajícím státě.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení (Úř. věst. L 280, 26.10.2010, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. L 142, 1.6.2012, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody (Úř. věst. L 294, 6.11.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Protokol k Úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracovaný Radou v souladu s článkem 34 Smlouvy o Evropské unii (Úř. věst. C 326, 21.11.2001, s. 2).

- (22) Opravné prostředky proti evropskému vyšetřovacímu příkazu by měly být přinejmenším rovnocenné prostředkům, které jsou proti danému vyšetřovacímu úkonu k dispozici ve vnitrostátním případě. Členské státy by v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy měly zajistit uplatnitelnost těchto opravných prostředků, a to i prostřednictvím včasného informování každé zúčastněné strany o možnostech a způsobech jejich využití. V případech, kdy zúčastněná strana ve vykonávacím státě vznese námitky proti evropskému vyšetřovacímu příkazu, pokud jde o věcné důvody k vydání příkazu, je vhodné, aby byly informace o tomto napadení předány vydávajícímu orgánu a aby byla zúčastněná strana odpovídajícím způsobem informována.
- (23) Náklady vzniklé na území vykonávacího státu v souvislosti s výkonem evropského vyšetřovacího příkazu by měl uhradit výhradně tento stát v souladu s obecnou zásadou vzájemného uznávání. Výkonem evropského vyšetřovacího příkazu však mohou vykonávacímu státu vzniknout mimořádně vysoké náklady. Tyto mimořádně vysoké náklady mohou souviset například se složitými znaleckými posudky, rozsáhlou policejní operací nebo se sledováním během dlouhého časového období. Tyto náklady by neměly výkon evropského vyšetřovacího příkazu ztěžovat a vydávající a vykonávací orgány by se měly pokusit stanovit náklady, které je třeba považovat za mimořádně vysoké. Otázka nákladů by se mohla stát předmětem konzultací mezi vydávajícím a vykonávacím státem a doporučuje se, aby tuto otázku vyřešily ve fázi konzultací. V krajním případě může vydávající orgán rozhodnout o vzetí evropského vyšetřovacího příkazu zpět, nebo o jeho ponechání v platnosti, přičemž část nákladů, které vykonávací stát považuje za mimořádně vysoké a zároveň nezbytně nutné v průběhu řízení, by měl uhradit vydávající stát. Daný mechanismus by neměl být dodatečným důvodem odmítnutí a v žádném případě by neměl být zneužíván k odkladu nebo zamezení výkonu evropského vyšetřovacího příkazu.
- (24) Evropský vyšetřovací příkaz zavádí jednotný rámec pro získávání důkazů. Pro některé druhy vyšetřovacích úkonů jsou však nezbytná další pravidla, jež by měla být stanovena v evropském vyšetřovacím příkazu, jako například dočasné předání osob ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody, výslech prostřednictvím videokonference nebo telefonní konference, získávání informací o bankovních účtech či bankovních transakcích, sledování zásilky nebo skryté vyšetřování. Evropský vyšetřovací příkaz by se měl vztahovat na vyšetřovací úkony, s nimiž je spojeno shromažďování důkazů v reálném čase, průběžně a v rámci určitého období, avšak v případě potřeby by se vydávající a vykonávací stát měly dohodnout na praktických ujednáních v zájmu zohlednění rozdílů mezi svými vnitrostátními právními předpisy.
- (25) Tato směrnice stanoví pravidla pro provedení vyšetřovacího úkonu ve všech fázích trestního řízení, včetně řízení před soudem, v případě potřeby za účasti dotčené osoby, s cílem získat důkazy. Evropský vyšetřovací příkaz může být kupříkladu vydán za účelem dočasného předání této osoby do vydávajícího státu nebo za účelem provedení výslechu prostřednictvím videokonference. Má-li však být osoba předána do jiného členského státu za účelem trestního stíhání včetně předvedení této osoby před soud pro účely soudního jednání, měl by být vydán evropský zatýkácí rozkaz v souladu s rámcovým rozhodnutím Rady 2002/584/SVV ⁽¹⁾.
- (26) S ohledem na přiměřené využívání evropského zatýkácího rozkazu by měl vydávající orgán zvážit, zda by evropský vyšetřovací příkaz nebyl účinným a přiměřeným prostředkem pro další průběh trestního řízení. Vydávající orgán by měl zejména zvážit, zda by vydání evropského vyšetřovacího příkazu za účelem výslechu podezřelé nebo obviněné osoby prostřednictvím videokonference nemohlo posloužit jako účinná alternativa.
- (27) Evropský vyšetřovací příkaz může být vydán s cílem získat důkazy o účtech jakékoli povahy vedených v bance nebo nebankovní finanční instituci na jméno osoby, proti které je vedeno trestní řízení. Tuto možnost je třeba chápat širěji v tom smyslu, že zahrnuje nejen podezřelé nebo obviněné osoby, ale kteroukoli jinou osobu, v souvislosti s níž považují příslušné orgány tuto informaci za nezbytnou pro průběh trestního řízení.
- (28) Pokud je ve směrnici odkazováno na finanční instituce, je tento pojem třeba vykládat v souladu s příslušnými definicemi uvedenými v článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ⁽²⁾.
- (29) Je-li evropský vyšetřovací příkaz vydán za účelem získání „údajů“ o konkrétním bankovním účtu, mělo by se „údaji“ rozumět alespoň jméno a adresa majitele účtu, podrobnosti o jakékoli plné moci k tomuto účtu a veškeré další údaje nebo dokumenty, které majitel účtu poskytl při otevření účtu a které jsou stále v držení banky.

(1) Rámcové Rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1).

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15).

- (30) Možnosti spolupráce podle této směrnice týkající se odposlechu telekomunikačního provozu by neměly být omezeny na obsah telefonické komunikace, ale mohly by rovněž zahrnovat shromažďování souvisejících provozních a lokalizačních údajů, což by příslušným orgánům umožnilo vydat evropský vyšetřovací příkaz za účelem získání údajů o telekomunikačním provozu, které představují menší zásah. Na evropský vyšetřovací příkaz vydaný za účelem získání provozních a lokalizačních údajů telekomunikačního provozu z minulosti by se měla vztahovat stejná obecná úprava výkonu evropského vyšetřovacího příkazu, přičemž evropský vyšetřovací příkaz by v závislosti na vnitrostátním právu vykonávajícího státu mohl být považován za invazivní vyšetřovací úkon.
- (31) Je-li několik členských států schopno poskytnout nutnou technickou pomoc, měl by být evropský vyšetřovací příkaz zaslán pouze jednomu z nich, přičemž by se měla dát přednost členskému státu, na jehož území se dotyčná osoba nachází. Členské státy, v nichž se nachází odposlouchávaná osoba a od nichž není technická pomoc k provedení odposlechu zapotřebí, by o tom měly být informovány v souladu s touto směrnicí. Avšak je-li technická pomoc zapotřebí od více než jednoho státu, lze evropský vyšetřovací příkaz zaslat více než jednomu vykonávajícímu státu.
- (32) V evropském vyšetřovacím příkazu, který obsahuje žádost o odposlech telekomunikačního provozu, vydávající orgán poskytne vykonávajícímu orgánu dostatečné informace, jako například údaje o vyšetřovaném trestném činu, aby vykonávajícímu orgánu umožnil posoudit, zda by daný vyšetřovací úkon byl povolen u obdobného vnitrostátního případu.
- (33) Členské státy by měly vzít v úvahu význam zajištění toho, aby technickou podporu mohl poskytovat operátor veřejně dostupných telekomunikačních sítí a služeb na území daného členského státu, a to s cílem usnadnit spolupráci podle tohoto nástroje v souvislosti se zákonným odposlechem telekomunikačního provozu.
- (34) Tato směrnice se vzhledem ke své oblasti působnosti zabývá pouze předběžnými opatřeními, jejichž cílem je shromažďování důkazních prostředků. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že každý prostředek včetně finančního majetku může v průběhu trestního řízení podléhat různým předběžným opatřením, a to nejen za účelem shromažďování důkazních prostředků, ale také za účelem zabavení. Je třeba uznat, že rozdíl mezi těmito dvěma účely předběžných opatření není vždy zřejmý a že účel předběžného opatření se může v průběhu řízení měnit. Z tohoto důvodu má zásadní význam, aby byl zachován bezproblémový vztah mezi jednotlivými nástroji, které se na tuto oblast vztahují. Dále by ze stejného důvodu mělo být ponecháno na vydávajícím orgánu, aby posoudil, zda má daný prostředek být využit jako důkaz, a tedy zda jej má pokrýt evropský vyšetřovací příkaz.
- (35) Pokud se v příslušných mezinárodních nástrojích jako například v úmluvách uzavřených v rámci Rady Evropy odkazuje na vzájemnou pomoc, mělo by se mít za to, že tato směrnice má mezi členskými státy, pro něž je tato směrnice závazná, přednost před uvedenými úmluvami.
- (36) Kategorie trestných činů uvedené v příloze D je třeba vykládat v souladu s jejich výkladem podle existujících právních nástrojů o vzájemném uznávání.
- (37) V souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽¹⁾ se členské státy zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. Pokud jde o tuto směrnici, považuje Evropský parlament i Rada předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (38) Jelikož cíle této směrnice, totiž vzájemného uznávání rozhodnutí učiněných za účelem získávání důkazů, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej může být z důvodu rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (39) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady, které v oblasti své působnosti uznává článek 6 Smlouvy o EU a Listina, zejména pak její hlava VI, mezinárodní právo a mezinárodní dohody, jichž je Unie nebo všechny členské státy smluvní stranou, včetně Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, a ústavy členských států. Nic v této směrnicí nelze vykládat tak, že zakazuje odmítnout vykonání evropského vyšetřovacího příkazu, jestliže

(¹) Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

na základě objektivních skutečností existují důvody se domnívat, že účelem vydání evropského vyšetřovacího příkazu bylo stíhat nebo potrestat určitou osobu zejména na základě jejího pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženství, sexuální orientace, státní příslušnosti, jazyka nebo politického přesvědčení nebo že by této osobě mohla být z kteréhokoli z těchto důvodů způsobena újma.

- (40) Jedním ze základních práv je ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů. Podle čl. 8 odst. 1 Listiny a čl. 16 odst. 1 Smlouvy o fungování EU má každý právo na ochranu osobních údajů, které se ho týkají.
- (41) Členské státy by měly v rámci uplatňování této směrnice stanovit transparentní politiky pro zpracovávání osobních údajů a pro uplatňování práv subjektů údajů na opravné prostředky za účelem ochrany jejich osobních údajů.
- (42) Osobní údaje získané podle této směrnice by měly být zpracovávány pouze v případech, kdy je to nezbytné, a měly by být přiměřené účelům slučitelným s předcházením trestným činům a jejich vyšetřováním, odhalováním a stíháním nebo uplatňováním trestních sankcí a práva na obhajobu. Přístup k informacím obsahujícím osobní údaje, jehož může být dosaženo prostřednictvím postupu ověřování totožnosti, by měly mít pouze oprávněné osoby.
- (43) V souladu s článkem 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, oznámilo Spojené království své přání účastnit se přijímání a uplatňování této směrnice.
- (44) V souladu s články 1, 2 a čl. 4a odst. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 tohoto protokolu, se Irsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (45) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (46) Evropský inspektor ochrany údajů vydal své stanovisko dne 5. října 2010 ⁽¹⁾, které vychází z čl. 41 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽²⁾,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

EVROPSKÝ VYŠETŘOVACÍ PŘÍKAZ

Článek 1

Evropský vyšetřovací příkaz a povinnost jej vykonat

1. Evropský vyšetřovací příkaz je rozhodnutí justičního orgánu vydané či potvrzené justičním orgánem jednoho členského státu (dále jen „vydávající stát“) za účelem provedení jednoho nebo několika konkrétních vyšetřovacích úkonů v jiném členském státě (dále jen „vykonávající stát“) s cílem získat důkazy v souladu s touto směrnicí.

Evropský vyšetřovací příkaz lze rovněž vydat k získání důkazů, které jsou již v držení příslušných orgánů vykonávajícího státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 355, 29.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

2. Členské státy vykonají evropský vyšetřovací příkaz na základě zásady vzájemného uznávání a v souladu s touto směrnicí.
3. O vydání evropského vyšetřovacího příkazu může v rámci použitelných práv na obhajobu v souladu s vnitrostátními předpisy upravujícími trestní řízení požádat podezřelá nebo obviněná osoba, nebo tak může jejím jménem učinit obhájce.
4. Touto směrnicí není dotčena povinnost ctít základní práva a právní zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o EU, včetně práva osob, proti nimž je vedeno trestní řízení, na obhajobu, a nejsou jí dotčeny související povinnosti justičních orgánů.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „vydávajícím státem“ členský stát, ve kterém je evropský vyšetřovací příkaz vydán;
- b) „vykonávajícím státem“ členský stát, který evropský vyšetřovací příkaz vykonává a v němž má být vyšetřovací úkon proveden;
- c) „vydávajícím orgánem“:
 - i) soudce, soud, vyšetřující soudce nebo státní zástupce příslušný v daném případě nebo
 - ii) jakýkoli jiný příslušný orgán, který vydávající stát určí a který v konkrétním případě jedná jako vyšetřující orgán v trestním řízení a má v souladu s vnitrostátním právem pravomoc nařídít shromažďování důkazů. Kromě toho musí evropský vyšetřovací příkaz před jeho předáním vykonávajícímu orgánu a po posouzení jeho souladu s podmínkami pro vydání evropského vyšetřovacího příkazu podle této směrnice, zejména s podmínkami stanovenými v čl. 6 odst. 1, potvrdit soudce, soud, vyšetřující soudce nebo státní zástupce ve vydávajícím státě. Pokud byl evropský vyšetřovací příkaz potvrzen justičním orgánem, může být pro účely předání evropského vyšetřovacího příkazu tento orgán rovněž považován za vydávající orgán;
- d) „vykonávajícím orgánem“ orgán, který má pravomoc uznat evropský vyšetřovací příkaz a zajistit jeho výkon v souladu s touto směrnicí a s postupy platnými v obdobných vnitrostátních případech. V rámci těchto postupů může být vyžadováno soudní povolení ve vykonávajícím státě, pokud tak stanoví jeho vnitrostátní právo.

Článek 3

Oblast působnosti evropského vyšetřovacího příkazu

Evropský vyšetřovací příkaz se vztahuje na všechny vyšetřovací úkony s výjimkou vytváření společného vyšetřovacího týmu a shromažďování důkazů v rámci tohoto týmu podle článku 13 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie ⁽¹⁾ (dále jen „úmluva“) a podle rámcového rozhodnutí Rady 2002/465/SVV ⁽²⁾, s výjimkou pro účely použití čl. 13 odst. 8 úmluvy a čl. 1 odst. 8 rámcového rozhodnutí.

Článek 4

Druhy řízení, pro které lze evropský vyšetřovací příkaz vydat

Evropský vyšetřovací příkaz může být vydán:

- a) v souvislosti s trestním řízením, které je vedeno nebo může být vedeno justičním orgánem pro trestný čin podle vnitrostátního práva vydávajícího státu;
- b) v řízení správních orgánů pro činy, které tyto orgány stíhají podle vnitrostátního práva vydávajícího státu jako protiprávní jednání za předpokladu, že jejich rozhodnutí může vést k řízení u soudu, který je příslušný zejména pro trestní věci;

⁽¹⁾ Úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracovaná Radou v souladu s článkem 34 Smlouvy o Evropské unii (Úř. věst. C 197, 12.7.2000, s. 3).

⁽²⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/465/SVV ze dne 13. června 2002 o společných vyšetřovacích týmech (Úř. věst. L 162, 20.6.2002, s. 1).

- c) v řízení justičních orgánů pro činy, které tyto orgány stíhají podle vnitrostátního práva vydávajícího státu jako protiprávní jednání za předpokladu, že jejich rozhodnutí může vést k řízení u soudu, který je příslušný zejména pro trestní věci, a
- d) v souvislosti s řízením podle písmen a), b) a c), která se týkají trestných činů nebo protiprávního jednání, za které může nést odpovědnost nebo být potrestána právnická osoba ve vydávajícím státě.

Článek 5

Obsah a forma evropského vyšetřovacího příkazu

1. Formulář evropského vyšetřovacího příkazu uvedený v příloze A musí být vyplněn, podepsán a přesnost a správnost jeho obsahu ověřena vydávajícím orgánem.

Evropský vyšetřovací příkaz obsahuje zejména tyto informace:

- a) údaje o vydávajícím orgánu a případně o potvrzujícím orgánu;
 - b) předmět evropského vyšetřovacího příkazu a důvody pro jeho vydání;
 - c) nezbytné informace, které jsou o dotyčné osobě či dotyčných osobách k dispozici;
 - d) popis trestného jednání, které je předmětem vyšetřování nebo řízení, a příslušná ustanovení trestního práva vydávajícího státu;
 - e) popis požadovaného vyšetřovacího úkonu nebo úkonů a důkazů, které mají být získány.
2. Každý členský stát uvede pro situace, kdy je vykonávajícím státem, další jazyk či jazyky patřící mezi úřední jazyky orgánů Unie, které mohou být kromě jeho úředního jazyka nebo úředních jazyků užity při vyplňování nebo překladu evropského vyšetřovacího příkazu.
3. Příslušný orgán vydávajícího státu přeloží evropský vyšetřovací příkaz uvedený v příloze A do úředního jazyka vykonávajícího státu nebo jakéhokoli jiného jazyka uvedeného vykonávajícím státem v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.

KAPITOLA II

POSTUPY A ZÁRUKY PRO VYDÁVAJÍCÍ STÁT

Článek 6

Podmínky pro vydání a předání evropského vyšetřovacího příkazu

1. Vydávající orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) vydání evropského vyšetřovacího příkazu je nezbytné a přiměřené pro účely řízení podle článku 4 při zohlednění práv podezřelé nebo obviněné osoby a
 - b) vyšetřovací úkon nebo úkony uvedené v evropském vyšetřovacím příkazu by za stejných podmínek bylo možné nařídit u obdobného vnitrostátního případu.
2. Splnění podmínek uvedených v odstavci 1 posuzuje v každém jednotlivém případě vydávající orgán.
3. Pokud má vykonávající orgán důvod se domnívat, že podmínky uvedené v odstavci 1 splněny nejsou, může konzultovat nezbytnost výkonu evropského vyšetřovacího příkazu s vydávajícím orgánem. Po této konzultaci může vydávající orgán rozhodnout o vzetí evropského vyšetřovacího příkazu zpět.

Článek 7

Předávání evropského vyšetřovacího příkazu

1. Evropský vyšetřovací příkaz vyplněný v souladu s článkem 5 předá vydávající orgán vykonávajícímu orgánu způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu a za podmínek, jež vykonávajícímu státu umožňují ověřit jeho pravost.
2. Veškerý další úřední styk je uskutečňován přímo mezi vydávajícím orgánem a vykonávajícím orgánem.
3. Aniž je dotčen čl. 2 písm. d), může každý členský stát určit ústřední orgán nebo, dovoluje-li to jeho právní řád, více ústředních orgánů, které budou příslušným orgánům nápomocny. Členský stát může, je-li to nezbytné z důvodu organizace jeho vnitrostátního soudního systému, pověřit jeden nebo více ústředních orgánů správním předáváním a přijímáním evropských vyšetřovacích příkazů a další úřední korespondencí související s těmito příkazy.
4. Vydávající orgán může předávat evropské vyšetřovací příkazy prostřednictvím telekomunikačního systému Evropské soudní sítě vytvořené společnou akcí Rady 98/428/SVV⁽¹⁾.
5. Není-li známa totožnost vykonávajícího orgánu, provede vydávající orgán veškerá nezbytná šetření, včetně šetření prostřednictvím kontaktních míst Evropské soudní sítě, aby tuto informaci od vykonávajícího státu získal.
6. Nemá-li orgán ve vykonávajícím státě, který evropský vyšetřovací příkaz obdrží, pravomoc jej uznat nebo přijmout nezbytné opatření pro jeho výkon, postoupí jej z moci úřední vykonávajícímu orgánu a informuje o tom vydávající orgán.
7. Veškeré obtíže týkající se předání nebo pravosti listiny potřebné pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu se projednají přímo mezi dotyčným vydávajícím a vykonávajícím orgánem nebo případně za účasti ústředních orgánů členských států.

Článek 8

Evropský vyšetřovací příkaz vztahující se k dřívějšímu evropskému vyšetřovacímu příkazu

1. Vydá-li vydávající orgán evropský vyšetřovací příkaz, kterým doplňuje dřívější evropský vyšetřovací příkaz, uvede tuto skutečnost v evropském vyšetřovacím příkazu v oddílu D formuláře obsaženého v příloze A.
2. Pokud je vydávající orgán nápomocen v souladu s čl. 9 odst. 4 při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu ve vykonávajícím státě, může v době své přítomnosti v tomto státě, aniž jsou dotčena oznámení učiněná podle čl. 33 odst. 1 písm. c), předat evropský vyšetřovací příkaz, kterým se doplňuje dřívější evropský vyšetřovací příkaz, přímo vykonávajícímu orgánu.
3. Evropský vyšetřovací příkaz, kterým se doplňuje dřívější evropský vyšetřovací příkaz, musí být ověřen v souladu s čl. 5 odst. 1 prvním pododstavcem a případně potvrzen v souladu s čl. 2 písm. c).

KAPITOLA III

POSTUPY A ZÁRUKY PRO VYKONÁVAJÍCÍ STÁT

Článek 9

Uznání a výkon

1. Vykonávající orgán uzná bez dalších formalit evropský vyšetřovací příkaz předaný v souladu s touto směrnicí a zajistí jeho výkon stejným způsobem a za stejných podmínek, jako by daný vyšetřovací úkon byl nařízen orgánem vykonávajícího státu, ledaže se tento orgán rozhodne uplatnit některý z důvodů odmítnutí uznání nebo výkonu nebo některý z důvodů odkladu stanovených v této směrnici.

⁽¹⁾ Společná akce 98/428/SVV ze dne 29. června 1998 přijatá Radou na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o vytvoření Evropské soudní sítě (Úř. věst. L 191, 7.7.1998, s. 4).

2. Pokud není v této směrnici stanoveno jinak, vykonávající orgán dodrží formální náležitosti a postupy výslovně uvedené vydávajícím orgánem, pokud tyto formální náležitosti a postupy nejsou v rozporu se základními právními zásadami vykonávajícího státu.
3. Pokud vykonávající orgán obdrží evropský vyšetřovací příkaz, který nebyl vydán vydávajícím orgánem podle čl. 2 písm. c), vykonávající orgán vrátí evropský vyšetřovací příkaz zpět vydávajícímu státu.
4. Vydávající orgán může požádat, aby jeden nebo více orgánů vydávajícího státu bylo při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu nápomocno příslušným orgánům vykonávajícího státu v rozsahu, v jakém by určené orgány vydávajícího státu mohly být nápomocny při výkonu vyšetřovacího úkonu nebo úkonů uvedených v evropském vyšetřovacím příkazu u obdobného vnitrostátního případu. Vykonávající orgán této žádosti vyhově, pokud taková pomoc neodporuje základním právním zásadám vykonávajícího státu nebo nepoškozuje jeho základní zájmy v oblasti národní bezpečnosti.
5. Orgány vydávajícího státu, které se nacházejí na území vykonávajícího státu, jsou během výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vázány právem vykonávajícího státu. Nemají žádné pravomoci v oblasti vymáhání práva na území vykonávajícího státu, ledaže by výkon takových pravomocí na území vykonávajícího státu byl v souladu s právem vykonávajícího státu a v rozsahu dohodnutém mezi vydávajícím a vykonávajícím orgánem.
6. Vydávající a vykonávající orgán mohou za účelem usnadnění účinného uplatňování tohoto článku provádět vzájemné konzultace, a to všemi vhodnými prostředky.

Článek 10

Využití jiného druhu vyšetřovacího úkonu

1. Vykonávající orgán využije, kdykoli je to možné, jiného vyšetřovacího úkonu, než který je uveden v evropském vyšetřovacím příkazu, pokud:
 - a) vyšetřovací úkon uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu neexistuje v právním řádu vykonávajícího státu nebo
 - b) vyšetřovací úkon uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu by nebyl v obdobném vnitrostátním případě dostupný.
2. Aniž je dotčen článek 11, odstavec 1 se nevztahuje na tyto vyšetřovací úkony, které musí být v právním řádu vykonávajícího státu vždy dostupné:
 - a) získávání informací nebo důkazů, které již má vykonávající orgán k dispozici, přičemž tyto informace nebo důkazy by bylo možné získat v souladu s právem vykonávajícího státu v rámci trestního řízení nebo pro účely evropského vyšetřovacího příkazu;
 - b) získávání informací obsažených v databázích policejních nebo justičních orgánů a přímo přístupných vykonávajícímu orgánu v rámci trestního řízení;
 - c) výslech svědka, znalce, oběti, podezřelé nebo obviněné osoby či třetí strany na území vykonávajícího státu;
 - d) jakýkoli jiný než invazivní vyšetřovací úkon vymezený podle práva vykonávajícího státu;
 - e) identifikaci osob zaregistrovaných pod určitým telefonním číslem nebo IP adresou.
3. Vykonávající orgán může rovněž použít jiný vyšetřovací úkon, než který je uveden v evropském vyšetřovacím příkazu, pokud by vyšetřovacím úkonem vybraným vykonávajícím orgánem mohlo být dosaženo stejného výsledku jako úkonem uvedeným v evropském vyšetřovacím příkazu za použití mírnějších prostředků.
4. Pokud se vykonávající orgán rozhodne využít možnosti uvedené v odstavci 1 a 3, oznámí to nejprve vydávajícímu orgánu, jenž může rozhodnout o vzetí evropského vyšetřovacího příkazu zpět nebo o jeho doplnění.
5. Pokud v souladu s odstavcem 1 vyšetřovací úkon uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu neexistuje v právním řádu vykonávajícího státu, nebo by nebyl dostupný v obdobném vnitrostátním případě, a pokud neexistuje jiný vyšetřovací úkon, který by měl stejný výsledek jako požadovaný vyšetřovací úkon, oznámí vykonávající orgán vydávajícímu orgánu, že není možné požadovanou pomoc poskytnout.

Článek 11

Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu

1. Aniž je dotčen čl. 1 odst. 4, lze uznání nebo výkon evropského vyšetřovacího příkazu ve vykonávajícím státě odmítnout, jestliže:
 - a) právo vykonávajícího státu stanoví imunitu nebo výsadu, která znemožňuje výkon evropského vyšetřovacího příkazu, nebo jestliže existují pravidla pro určení a omezení trestněprávní odpovědnosti týkající se svobody tisku a svobody projevu v dalších sdělovacích prostředcích, které by znemožnily výkon evropského vyšetřovacího příkazu;
 - b) v konkrétním případě by mohl výkon evropského vyšetřovacího příkazu poškodit základní zájmy v oblasti národní bezpečnosti, ohrozit zdroj informací nebo si vyžádat použití utajovaných informací týkajících se určité zpravodajské činnosti;
 - c) evropský vyšetřovací příkaz byl vydán v řízení uvedeném v čl. 4 písm. b) a c) a vyšetřovací úkon by podle práva vykonávajícího státu nebyl přípustný v obdobném vnitrostátním případě;
 - d) výkon evropského vyšetřovacího příkazu by byl v rozporu se zásadou *ne bis in idem*;
 - e) evropský vyšetřovací příkaz se týká trestného činu, který byl údajně spáchán mimo území vydávajícího státu a zcela nebo zčásti na území vykonávajícího státu, a jednání, v souvislosti s nímž byl evropský vyšetřovací příkaz vydán, není ve vykonávajícím státě trestným činem;
 - f) existují závažné důvody se domnívat, že provedení vyšetřovacího úkonu uvedeného v evropském vyšetřovacím příkazu by bylo neslučitelné s povinnostmi vykonávajícího státu podle článku 6 Smlouvy o EU a Listiny;
 - g) jednání, v souvislosti s nímž byl evropský vyšetřovací příkaz vydán, není podle práva vykonávajícího státu trestným činem, ledaže se týká trestného činu uvedeného mezi kategoriemi trestných činů v příloze D, jak vydávající orgán uvedl v evropském vyšetřovacím příkazu, za který lze ve vydávajícím státě uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření s horní hranicí trestní sazby v délce nejméně tří let, nebo
 - h) použití vyšetřovacího úkonu uvedeného v evropském vyšetřovacím příkazu je podle práva vykonávajícího státu omezeno na seznam nebo kategorii trestných činů nebo na trestné činy, za něž lze uložit trest s určitou hranicí, které nezahrnují trestný čin, který je předmětem evropského vyšetřovacího příkazu.
2. Ustanovení odst. 1 písm. g) a h) se nevztahují na vyšetřovací úkony uvedené v čl. 10 odst. 2.
3. Pokud se evropský vyšetřovací příkaz týká trestného činu v souvislosti s daněmi nebo poplatky a celními a devizovými záležitostmi, nesmí vykonávající orgán odmítnout jeho uznání nebo výkon z důvodu, že právní předpisy vykonávajícího státu neukládají stejný druh daně či poplatku nebo neobsahují daňová, celní a devizová ustanovení stejného druhu jako právní předpisy vydávajícího státu.
4. V případech uvedených v odst. 1 písm. a), b), d), e) a f) konzultuje vykonávající orgán před tím, než rozhodne zcela nebo zčásti odmítnout uznání nebo výkon evropského vyšetřovacího příkazu, jakýmkoli vhodnými prostředky vydávající orgán a případně jej požádá, aby neprodleně doplnil veškeré potřebné informace.
5. V případě uvedeném v odst. 1 písm. a) a je-li ke zbavení výsady nebo imunity zmocněn orgán vykonávajícího státu, požádá jej vykonávající orgán neprodleně o výkon této pravomoci. Je-li ke zbavení výsady nebo imunity zmocněn orgán jiného státu nebo mezinárodní organizace, požádá dotýčný orgán o výkon této pravomoci vydávající orgán.

Článek 12

Lhůty pro uznání a výkon

1. Rozhodnutí o uznání či výkonu se přijímá a vyšetřovací úkon se provádí se stejnou rychlostí a prioritou jako v obdobném vnitrostátním případě, v každém případě pak v rámci lhůt stanovených v tomto článku.
2. Pokud vydávající orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvedl, že vzhledem k procesním lhůtám, závažnosti činu nebo jiným zvláště naléhavým okolnostem je nezbytné stanovit kratší lhůtu, než je uvedeno v tomto článku, popřípadě pokud vydávající orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvedl, že vyšetřovací úkon je třeba provést k určitému datu, vykonávající orgán uvedený požadavek v nejvyšší možné míře zohlední.

3. Vykonávající orgán přijme rozhodnutí o uznání nebo výkonu evropského vyšetřovacího příkazu co nejdříve, a aniž je dotčen odstavce 5, nejpozději do 30 dnů od obdržení evropského vyšetřovacího příkazu příslušným vykonávajícím orgánem.
4. Vykonávající orgán provede vyšetřovací úkon neprodleně, a aniž je dotčen odstavce 5, nejpozději do 90 dnů od přijetí rozhodnutí uvedeného v odstavci 3, ledaže existují důvody pro odložení podle článku 15 nebo vykonávající stát již má k dispozici důkazy, které mají být získány prostřednictvím vyšetřovacího úkonu uvedeného v evropském vyšetřovacím příkazu.
5. Pokud není v konkrétním případě pro příslušný vykonávající orgán prakticky proveditelné dodržet lhůtu stanovenou v odstavci 3 nebo konkrétní datum uvedené v odstavci 2, neprodleně o tom jakýmkoli dostupnými prostředky informuje příslušný orgán vydávajícího státu a uvede důvody zpoždění a předpokládanou dobu nezbytnou k přijetí rozhodnutí. V takovém případě může být lhůta uvedená v odstavci 3 prodloužena, nejdéle však o 30 dnů.
6. Pokud není v konkrétním případě pro příslušný vykonávající orgán prakticky proveditelné dodržet lhůtu stanovenou v odstavci 4, neprodleně o tom jakýmkoli dostupnými prostředky informuje příslušný orgán vydávajícího státu, uvede důvody zpoždění a konzultuje s vydávajícím orgánem vhodnou dobu k provedení vyšetřovacího úkonu.

Článek 13

Předání důkazů

1. Vykonávající orgán předá bez zbytečného odkladu vydávajícímu státu důkazy, které byly získány nebo které jsou již v držení příslušných orgánů vykonávajícího státu v důsledku výkonu evropského vyšetřovacího příkazu.

Důkazy jsou okamžitě předány příslušným orgánům vydávajícího státu, jež byly nápomocny při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu podle čl. 9 odst. 4, pokud je v evropském vyšetřovacím příkazu takový požadavek uveden a umožňují-li to právní předpisy vykonávajícího státu.

2. Předání důkazů může být pozastaveno do vydání rozhodnutí o opravném prostředku, ledaže evropský vyšetřovací příkaz obsahuje dostatečné důvody pro to, že okamžité předání má zásadní význam pro řádné provedení vyšetřování nebo zachování práv jednotlivce. Předávání důkazů se však pozastaví v případě, že by dotčené osobě způsobilo vážnou a nenapravitelnou újmu.
3. Při předávání získaných důkazů vykonávající orgán uvede, zda požaduje jejich navrácení do vykonávajícího státu, jakmile je vydávající stát již nebude potřebovat.
4. Pokud jsou dotyčné předměty, listiny nebo údaje významné i pro jiná řízení, může vykonávající orgán na výslovnou žádost a po konzultaci s vydávajícím orgánem tyto důkazy dočasně předat za podmínky, že budou navraceny do vykonávajícího státu, jakmile je vydávající stát již nebude potřebovat nebo v jiné lhůtě či při jiné příležitosti, která bude stanovena dohodou mezi příslušnými orgány.

Článek 14

Opravné prostředky

1. Členské státy zajistí, aby se na vyšetřovací úkony uvedené v evropském vyšetřovacím příkazu vztahovaly opravné prostředky rovnocenné těm, které by byly dostupné v obdobném vnitrostátním případě.
2. Věcné důvody k vydání evropského vyšetřovacího příkazu mohou být napadeny pouze prostřednictvím žaloby podané ve vydávajícím státě, aniž jsou dotčeny záruky základních práv ve vykonávajícím státě.
3. Pokud to neohrozí potřebu zajistit důvěrnost vyšetřování podle čl. 19 odst. 1, přijme vydávající a vykonávající orgán vhodná opatření, aby bylo zajištěno, že budou poskytnuty informace o existujících možnostech podle vnitrostátního práva pro podání opravných prostředků, a to v okamžiku jejich uplatnitelnosti a včas, aby mohly být účinně využity.

4. Členské státy zajistí, aby lhůty pro podání opravného prostředku byly stejné jako lhůty stanovené v obdobných vnitrostátních případech a aby způsob jejich uplatňování zaručoval zúčastněným stranám možnost tyto opravné prostředky účinně využít.
5. Vydávající a vykonávající orgán se vzájemně informují o opravných prostředcích uplatněných proti vydání, uznání či výkonu evropského vyšetřovacího příkazu.
6. Právním napadením se výkon vyšetřovacího úkonu nepozastavuje, ledaže je tomu tak v obdobných vnitrostátních případech.
7. Úspěšné napadení uznání nebo výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydávající stát zohlední v souladu se svým vnitrostátním právem. Aniž jsou dotčena vnitrostátní procesní pravidla, členské státy zajistí, aby při trestním řízení ve vydávajícím státě bylo při posuzování důkazů získaných prostřednictvím evropského vyšetřovacího příkazu dodržováno právo na obhajobu a na spravedlivý proces.

Článek 15

Důvody, pro které je možno odložit uznání nebo výkon

1. Uznání nebo výkon evropského vyšetřovacího příkazu mohou být ve vykonávajícím státě odloženy, jestliže:
 - a) by jeho výkon mohl narušit probíhající trestní vyšetřování nebo stíhání, a to na dobu, kterou považuje vykonávající stát za přiměřenou;
 - b) jsou dotyčné předměty, listiny nebo údaje již používány v jiných řízeních, a to až do doby, kdy už jich není k tomuto účelu zapotřebí.
2. Jakmile důvod odkladu pomine, přijme vykonávající orgán neprodleně opatření nezbytná pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu a uvědomí o tom vydávající orgán způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu.

Článek 16

Informační povinnost

1. Příslušný orgán vykonávajícího státu, který obdrží evropský vyšetřovací příkaz, tuto skutečnost potvrdí bez zbytečného odkladu, nejpozději však do jednoho týdne od obdržení evropského vyšetřovacího příkazu, vyplněním a odesláním formuláře uvedeného v příloze B.

Pokud byl určen ústřední orgán podle čl. 7 odst. 3, vztahuje se tato povinnost jak na ústřední orgán, tak na vykonávající orgán, který obdržel evropský vyšetřovací příkaz od ústředního orgánu.

V případech uvedených v čl. 7 odst. 6 se tato povinnost vztahuje jak na příslušný orgán, který původně obdržel evropský vyšetřovací příkaz, tak na vykonávající orgán, jemuž je evropský vyšetřovací příkaz nakonec předán.

2. Aniž je dotčen čl. 10 odst. 4 a 5, vykonávající orgán neprodleně jakýmkoli dostupnými prostředky informuje vydávající orgán, pokud:
 - a) nemůže přijmout rozhodnutí o uznání nebo výkonu z důvodu, že formulář uvedený v příloze A není dostatečně vyplněn nebo je zjevně vyplněn nesprávně;
 - b) při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu bez dalšího šetření usoudí, že by bylo vhodné provést vyšetřovací úkony, které nebyly zpočátku předvídané nebo nemohly být v okamžiku vydání příkazu blíže určeny, s cílem umožnit vydávajícímu orgánu, aby v daném případě přijal další opatření, nebo
 - c) zjistí, že v určitém případě nebude moci splnit formální náležitosti a postupy výslovně uvedené vydávajícím orgánem v souladu s článkem 9.

Na žádost vydávajícího orgánu se tyto informace neprodleně potvrdí způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu.

3. Aniž je dotčen čl. 10 odst. 4 a 5, vykonávací orgán neprodleně jakýmkoli způsobem, který umožňuje vyhotovení písemného záznamu, informuje vydávající orgán:

- a) o jakémkoli rozhodnutí učiněném podle článku 10 nebo 11;
- b) o jakémkoli rozhodnutí odložit výkon nebo uznání evropského vyšetřovacího příkazu, důvodech tohoto odkladu a pokud možno i o předpokládané délce odkladu.

Článek 17

Trestněprávní odpovědnost úředních osob

Po dobu své přítomnosti na území vykonávacího státu v rámci uplatňování této směrnice se úřední osoby vydávajícího státu považují za úřední osoby vykonávacího státu, pokud jde o trestné činy, které spáchají nebo které jsou proti nim spáchány.

Článek 18

Občanskoprávní odpovědnost úředních osob

1. Pokud se v rámci uplatňování této směrnice nacházejí úřední osoby jednoho členského státu na území jiného členského státu, je prvně uvedený členský stát v souladu s právními předpisy členského státu, na jehož území tyto úřední osoby působí, odpovědný za škody, které jeho úřední osoby způsobí během své činnosti.
2. Členský stát, na jehož území byla škoda uvedená v odstavci 1 způsobena, nahradí tuto škodu za podmínek vztahujících se na škodu způsobenou jeho vlastními úředními osobami.
3. Členský stát, jehož úřední osoby způsobí škodu jakékoli osobě na území jiného členského státu, nahradí plnou výši částky, kterou tento jiný členský stát vyplatil poškozeným nebo jejich právním nástupcům.
4. Aniž jsou dotčena jeho práva vůči třetím osobám a s výjimkou odstavce 3, se v případě uvedeném v odstavci 1 každý členský stát zřekne požadavků na náhradu škod, které mu způsobí jiný členský stát.

Článek 19

Důvěrnost

1. Každý členský stát přijme opatření nezbytná k zajištění toho, že vydávající a vykonávací orgány při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu řádně dbají na důvěrnou povahu vyšetřování.
2. Vykonávací orgán zaručí v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy důvěrnost skutečností a podstaty evropského vyšetřovacího příkazu, a to až na skutečnosti, jejichž zveřejnění je nezbytné k provedení vyšetřovacího úkonu. Pokud vykonávací orgán nemůže požadavek na důvěrnost dodržet, neprodleně o tom uvědomí vydávající orgán.
3. Neuvede-li vykonávací orgán jinak, vydávající orgán zachová v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy důvěrnost veškerých důkazů nebo informací poskytnutých vykonávacím orgánem, a to až na skutečnosti, jejichž zveřejnění je nezbytné pro vyšetřování nebo řízení popsáná v evropském vyšetřovacím příkazu.
4. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k zajištění toho, aby banky nesdělily dotčenému zákazníkovi banky nebo jiným třetím osobám, že předaly informace vydávajícímu státu podle článků 26 a 27, nebo že probíhá vyšetřování.

Článek 20

Ochrana osobních údajů

Při provádění této směrnice členské státy zajistí, aby byly osobní údaje chráněny a mohly být zpracovávány pouze v souladu s rámcovým rozhodnutím Rady 2008/977/SVV⁽¹⁾ a se zásadami stanovenými v Úmluvě Rady Evropy o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních údajů ze dne 28. ledna 1981 a v jejím dodatkovém protokolu.

Přístup k těmto údajům je omezen, aniž jsou dotčena práva subjektů údajů. Přístup k těmto údajům mohou mít pouze oprávněné osoby.

Článek 21

Náklady

1. Nestanoví-li tato směrnice jinak, veškeré náklady vzniklé na území vykonávajícího státu, které souvisejí s výkonem evropského vyšetřovacího příkazu, nese vykonávající stát.

2. Pokud má vykonávající orgán za to, že náklady na výkon evropského vyšetřovacího příkazu mohou být považovány za mimořádně vysoké, může konzultovat s vydávajícím orgánem, zda a jakým způsobem by mohly být tyto náklady sdíleny nebo evropský vyšetřovací příkaz změněn.

Vydávající orgán je vykonávajícím orgánem předem informován o podrobnostech týkajících se části nákladů, která je považována za mimořádně vysokou.

3. Ve výjimečných případech, kdy nelze dosáhnout shody ohledně nákladů uvedených v odstavci 2, může vydávající orgán rozhodnout, že:

- a) evropský vyšetřovací příkaz zcela nebo zčásti vezme zpět;
- b) evropský vyšetřovací příkaz ponechá v platnosti a ponese část nákladů, která je považována za mimořádně vysokou.

KAPITOLA IV

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO NĚKTERÉ VYŠETŘOVACÍ ÚKONY

Článek 22

Dočasné předávání osob ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody do vydávajícího státu za účelem provedení vyšetřovacího úkonu

1. Evropský vyšetřovací příkaz může být vydán za účelem dočasného předání osoby, která se nachází ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody ve vykonávajícím státě, za účelem provedení vyšetřovacího úkonu ke shromáždění důkazů, při němž se vyžaduje přítomnost této osoby na území vydávajícího státu, za podmínky, že bude vrácena ve lhůtě stanovené vykonávajícím státem.

2. Kromě důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 11 lze výkon evropského vyšetřovacího příkazu rovněž odmítnout, pokud:

- a) osoba ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody nesouhlasí nebo
- b) by předání mohlo prodloužit trvání její vazby nebo výkonu trestu odnětí svobody.

3. Aniž je dotčen odst. 2 písm. a), pokud to vykonávající stát s ohledem na věk nebo fyzický či duševní stav osoby ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody považuje za nezbytné, poskytne se možnost vyjádřit se k dočasnému předání zákonnému zástupci dané osoby.

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech (Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 60).

4. V případech uvedených v odstavci 1 se průvoz osoby ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody přes území třetího členského státu (dále jen „členský stát průvozu“) povolí na žádost, ke které se připojí všechny potřebné doklady.
5. Vydávající a vykonávající členský stát se dohodnou na praktických opatřeních souvisejících s dočasným předáním dané osoby, včetně zvláštních podmínek vazby či výkonu trestu odnětí svobody ve vydávajícím státě, a na datech, k nimž musí být předána z území vykonávajícího státu a navrácena zpět na jeho území, a zároveň zajistí, aby byl zohledněn fyzický a duševní stav dotyčné osoby a úroveň bezpečnosti vyžadovaná ve vydávajícím státě.
6. Předávaná osoba zůstane na území vydávajícího státu, případně na území členského státu průvozu, ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody v souvislosti s činy nebo rozsudky vedoucími k jejímu umístění do vazby nebo výkonu trestu ve vykonávajícím státě, pokud vykonávající stát nepožádá o její propuštění.
7. Doba, po kterou je tato osoba ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody na území vydávajícího členského státu, se započítává do doby trvání vazby či výkonu trestu odnětí svobody, které dotyčná osoba vykonává nebo má vykonat na území vykonávajícího státu.
8. Aniž je dotčen odstavec 6, předávaná osoba nesmí být trestně stíhána ani zadržena nebo jinak omezena na osobní svobodě ve vydávajícím státě pro činy spáchané nebo rozsudky vynesené před opuštěním území vykonávajícího státu a neuvedené v evropském vyšetřovacím příkazu.
9. Imunita uvedená v odstavci 8 zaniká, pokud předávaná osoba, která měla možnost opustit území během 15 po sobě jdoucích dní ode dne, kdy její přítomnost již nebyla vydávajícími orgány vyžadována,
- a) na daném území nicméně zůstala nebo
- b) se na dané území po předchozím opuštění vrátila.
10. Náklady plynoucí z uplatňování tohoto článku jsou hrazeny v souladu s článkem 21, s výjimkou nákladů vzniklých v souvislosti s předáním osoby do vydávajícího státu a z vydávajícího státu, které nese tento stát.

Článek 23

Dočasné předávání osob ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody do vykonávajícího státu za účelem provedení vyšetřovacího úkonu

1. Evropský vyšetřovací příkaz lze vydat v případě dočasného předání osoby ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody ve vydávajícím státě za účelem provedení vyšetřovacího úkonu ke shromáždění důkazů a při němž se požaduje přítomnost této osoby na území vykonávajícího státu.
2. Ustanovení čl. 22 odst. 2 písm. a) a odst. 3 až 9 se použijí obdobně na dočasné předávání osob podle tohoto článku.
3. Náklady plynoucí z uplatňování tohoto článku jsou hrazeny v souladu s článkem 21, s výjimkou nákladů vzniklých v souvislosti s předáním dotyčné osoby do vykonávajícího státu a z vykonávajícího státu, které nese vydávající stát.

Článek 24

Výslech za použití videokonference nebo jiného audiovizuálního přenosu

1. Nachází-li se osoba na území vykonávajícího státu a má-li být tato osoba vyslechnuta jako svědek nebo znalec příslušnými orgány vydávajícího státu, může vydávající orgán vydat evropský vyšetřovací příkaz za účelem provedení výslechu svědka nebo znalce prostřednictvím videokonference nebo jiného audiovizuálního přenosu v souladu s odstavci 5 až 7.

Vydávající orgán může rovněž vydat evropský vyšetřovací příkaz za účelem provedení výslechu podezřelé nebo obviněné osoby prostřednictvím videokonference nebo jiného audiovizuálního přenosu.

2. Kromě důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 11 lze výkon evropského vyšetřovacího příkazu rovněž odmítnout, pokud:

- a) podezřelá nebo obviněná osoba nesouhlasí nebo
- b) provedení takového vyšetřovacího úkonu by v konkrétním případě bylo v rozporu se základními zásadami práva vykonávajícího státu.

3. Vydávající a vykonávající orgán se dohodnou na praktických opatřeních. Poté, co se uvedené orgány dohodnou na těchto opatřeních, vykonávající orgán:

- a) předvolá dotčeného svědka nebo znalce, s uvedením času a místa výslechu;
- b) předvolá podezřelou nebo obviněnou osobu k výslechu v souladu s pravidly stanovenými právem vykonávajícího státu a informuje tuto osobu o jejích právech podle práva vydávajícího státu ve lhůtě, jež jí umožní účinný výkon jejího práva na obhajobu;
- c) zajistí zjištění totožnosti vyslychané osoby.

4. Pokud v souvislosti s konkrétním případem vykonávající orgán nemá přístup k technickým prostředkům pro výslech prostřednictvím videokonference, může mu vydávající stát na základě vzájemné dohody dát tyto prostředky k dispozici.

5. Pro výslech za použití videokonference nebo jiného audiovizuálního přenosu platí tato pravidla:

- a) při výslechu je přítomen příslušný orgán vykonávajícího státu, kterému je v případě potřeby k dispozici tlumočnick; tento orgán rovněž odpovídá za zjištění totožnosti vyslychané osoby a za dodržování základních zásad práva vykonávajícího státu.

Pokud se vykonávající orgán domnívá, že během výslechu byly porušeny základní zásady práva vykonávajícího státu, přijme neprodleně nezbytná opatření, aby se zajistilo, že výslech bude pokračovat v souladu s uvedenými zásadami;

- b) příslušné orgány vydávajícího a vykonávajícího státu se případně dohodnou na opatřeních k ochraně vyslychané osoby;
- c) výslech vede příslušný orgán vydávajícího státu v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy svého státu buď přímo, nebo probíhá pod jeho vedením;
- d) na žádost vydávajícího státu nebo vyslychané osoby zajistí vykonávající stát, aby měla vyslychaná osoba v případě potřeby k dispozici tlumočnicka;
- e) podezřelé nebo obviněné osoby jsou před výslechem informovány o svých procesních právech podle práva vykonávajícího a vydávajícího státu, včetně práva odepřít výpověď. Svědci a znalci mohou uplatnit své právo odepřít výpověď podle práva vykonávajícího nebo vydávajícího státu a jsou o tomto právu před výslechem informováni.

6. Aniž jsou dotčena opatření, která byla dohodnuta pro ochranu osob, vypracuje vykonávající orgán po skončení výslechu protokol s uvedením dne a místa konání výslechu, totožnosti vyslychané osoby, totožnosti a funkcí všech ostatních osob vykonávajícího státu zúčastněných na výslechu, složených přísah a technických podmínek, za kterých se výslech konal. Tento protokol předá vykonávající orgán vydávajícímu orgánu.

7. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že je-li osoba vyslychána podle tohoto článku na jeho území, a přestože má povinnost vypovídat, výpověď odepře nebo vypovídá nepravdivě, použijí se jeho vnitrostátní právní předpisy stejně, jako kdyby výslech probíhal při vnitrostátním řízení.

Článek 25

Výslech za použití telefonní konference

1. Nachází-li se osoba na území jednoho členského státu a má-li být vyslechnuta jako svědek nebo znalec příslušnými orgány jiného členského státu, může vydávající orgán tohoto jiného členského státu v případě, že není vhodné nebo možné, aby se tato osoba dostavila k výslechu na jeho území osobně, a po posouzení dalších vhodných prostředků vydat evropský vyšetřovací příkaz s cílem vyslechnout svědka nebo znalce za použití telefonní konference v souladu s odstavcem 2.
2. Pokud není dohodnuto jinak, použije se čl. 24 odst. 3, 5, 6 a 7 obdobně na výslech za použití telefonní konference.

Článek 26

Informace o bankovních a jiných finančních účtech

1. Evropský vyšetřovací příkaz lze vydat za účelem zjištění, zda jakákoli fyzická nebo právnická osoba, proti které je vedeno dané trestní řízení, má nebo ovládá jeden nebo více účtů jakéhokoli druhu v kterékoli bance nacházející se na území vykonávajícího státu, a pokud ano, za účelem získání veškerých údajů o zjištěných účtech.
2. Každý členský stát přijme v souladu s podmínkami stanovenými v tomto článku opatření nezbytná k tomu, aby mohl poskytnout informace uvedené v odstavci 1.
3. Pokud tak požaduje evropský vyšetřovací příkaz, vztahují se informace uvedené v odstavci 1 i na účty, k nimž má osoba, proti níž je vedeno dané trestní řízení, podpisové právo.
4. Povinnost stanovená v tomto článku se uplatní pouze v rozsahu, v jakém banka, u které je účet veden, těmito informacemi disponuje.
5. Vydávající orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvede důvody, pro které se domnívá, že požadované informace by mohly být zásadní pro dané trestní řízení, jakož i z jakých důvodů předpokládá, že banky ve vykonávajícím státě vedou tyto účty, a je-li mu to známo, kterých bank se to může týkat. V evropském vyšetřovacím příkazu vydávající orgán rovněž uvede veškeré dostupné informace, jež mohou výkon evropského vyšetřovacího příkazu usnadnit.
6. Evropský vyšetřovací příkaz lze rovněž vydat za účelem zjištění, zda jakákoli fyzická nebo právnická osoba, proti které je vedeno dané trestní řízení, vlastní jeden nebo více účtů v jakékoli nebankovní finanční instituci nacházející se na území vykonávajícího státu. Odstavce 3 až 5 se použijí obdobně. Kromě důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 11 lze výkon evropského vyšetřovacího příkazu v tomto případě rovněž odmítnout, pokud by provedení vyšetřovacího úkonu nebylo povoleno v obdobném vnitrostátním případě.

Článek 27

Informace o bankovních operacích a jiných finančních transakcích

1. Evropský vyšetřovací příkaz lze vydat za účelem získání údajů o konkrétních bankovních účtech a bankovních operacích, provedených během určeného časového období v souvislosti s jedním nebo více bankovními účty uvedenými v evropském vyšetřovacím příkazu, včetně údajů o veškerých účtech, ze kterých a na které jsou operace prováděny.
2. Každý členský stát přijme v souladu s podmínkami stanovenými v tomto článku opatření nezbytná k tomu, aby mohl poskytnout informace uvedené v odstavci 1.
3. Povinnost stanovená v tomto článku se uplatní pouze v rozsahu, v jakém banka, u které je účet veden, těmito informacemi disponuje.

4. Vydávající orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvede, proč se domnívá, že vyžádané informace jsou důležité pro účely daného trestního řízení.
5. Evropský vyšetřovací příkaz lze rovněž vydat ohledně informací uvedených v odstavci 1 a týkajících se finančních transakcí provedených nebankovními finančními institucemi. Odstavce 3 až 4 se použijí obdobně. Kromě důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 11 lze výkon evropského vyšetřovacího příkazu v tomto případě rovněž odmítnout, pokud by provedení vyšetřovacího úkonu nebylo povoleno v obdobném vnitrostátním případě.

Článek 28

Vyšetřovací úkony zahrnující shromažďování důkazů v reálném čase, nepřetržitě a po určitou dobu

1. Je-li evropský vyšetřovací příkaz vydán za účelem provedení vyšetřovacího úkonu, který vyžaduje shromažďování důkazů v reálném čase, nepřetržitě a po určitou dobu, například:
 - a) monitorování bankovních nebo jiných finančních transakcí prováděných prostřednictvím jednoho nebo více určených účtů;
 - b) sledování zásilek na území vykonávajícího státu,lze kromě důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 11 jeho výkon odmítnout i v případě, že by provedení dotyčného vyšetřovacího úkonu nebylo povoleno v obdobném vnitrostátním případě.
2. Vydávající a vykonávající stát dohodnou praktická opatření související s vyšetřovacím úkonem uvedeným v odst. 1 písm. b) a ve všech dalších případech, kdy je to nezbytné.
3. Vydávající orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvede, proč se domnívá, že vyžádané informace jsou důležité pro účely daného trestního řízení.
4. Právo jednat, řídit a dohlížet na průběh operací spojených s výkonem evropského vyšetřovacího příkazu uvedeného v odstavci 1 mají příslušné orgány vykonávajícího státu.

Článek 29

Skryté vyšetřování

1. Evropský vyšetřovací příkaz lze vydat za účelem požádání vykonávajícího státu, aby byl vydávajícímu státu nápomocen při vyšetřování trestných činů prostřednictvím agentů zastírajících svou totožnost nebo působících pod nepravou totožností (dále jen „skryté vyšetřování“).
2. Vydávající orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvede, proč se domnívá, že je skryté vyšetřování důležité pro účely daného trestního řízení. Rozhodnutí o uznání a výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného podle tohoto článku přijmou v každém jednotlivém případě příslušné orgány vykonávajícího státu s náležitým ohledem na jeho vnitrostátní právní předpisy a postupy.
3. Kromě důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 11 může vykonávající orgán odmítnout vykonat evropský vyšetřovací příkaz uvedený v odstavci 1, pokud:
 - a) by skryté vyšetřování nebylo povoleno v obdobném vnitrostátním případě nebo
 - b) nebylo možné dosáhnout dohody o postupech pro skryté vyšetřování podle odstavce 4.
4. Skryté vyšetřování probíhá v souladu s právními předpisy a postupy členského státu, na jehož území je prováděno. Právo jednat, řídit a dohlížet na průběh operace spojené se skrytým vyšetřováním mají pouze příslušné orgány vykonávajícího státu. Doba trvání skrytého vyšetřování, podrobné podmínky a právní postavení dotyčných agentů během skrytého vyšetřování se dohodnou mezi vydávajícím a vykonávajícím státem s náležitým ohledem na jejich vnitrostátní právní předpisy a postupy.

KAPITOLA V

ODPOSLECH TELEKOMUNIKAČNÍHO PROVOZU

Článek 30

Odposlech telekomunikačního provozu za technické pomoci jiného členského státu

1. Evropský vyšetřovací příkaz může být vydán za účelem odposlechu telekomunikačního provozu v členském státě, jehož technické pomoci je zapotřebí.
2. Je-li veškerou potřebnou technickou pomoc k témuž odposlechu telekomunikačního provozu schopno poskytnout více členských států, zašle se evropský vyšetřovací příkaz pouze jednomu z nich. Vždy se upřednostní ten členský stát, v němž se odposlouchávaná osoba nachází nebo bude nacházet.
3. Evropský vyšetřovací příkaz uvedený v odstavci 1 obsahuje rovněž tyto informace:
 - a) údaje nezbytné pro účely zjištění totožnosti odposlouchávaného subjektu;
 - b) požadovanou dobu trvání odposlechu a
 - c) dostatečné technické údaje, zejména identifikátory cíle, aby bylo zajištěno, že evropský vyšetřovací příkaz bude vykonán.
4. Vydávající orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvede, proč se domnívá, že požadovaný vyšetřovací úkon je důležitý pro účely daného trestního řízení.
5. Kromě důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 11 lze výkon evropského vyšetřovacího příkazu uvedeného v odstavci 1 rovněž odmítnout, pokud by daný vyšetřovací úkon nebyl povolen v obdobném vnitrostátním případě. Vykonávající stát může svůj souhlas podmínit podmínkami, které by musely být splněny v obdobném vnitrostátním případě.
6. Evropský vyšetřovací příkaz uvedený v odstavci 1 může být vykonán:
 - a) bezprostředním přenosem telekomunikačního provozu do vydávajícího státu nebo
 - b) odposlechem, záznamem a následným přenosem výsledku odposlechu telekomunikačního provozu do vydávajícího státu.Vydávající a vykonávající orgán se vzájemně konzultují s cílem dohodnout se na tom, zda se odposlech provede podle písmene a) nebo b).
7. Při vydání evropského vyšetřovacího příkazu uvedeného v odstavci 1 nebo v průběhu odposlechu může vydávající orgán, má-li k tomu zvláštní důvod, po dohodě s vykonávajícím orgánem požádat rovněž o přepis, dekódování nebo dešifrování záznamu.
8. Náklady plynoucí z uplatňování tohoto článku jsou hrazeny v souladu s článkem 21, s výjimkou nákladů vzniklých v souvislosti s přepisem, dekódováním nebo dešifrováním odposlouchávaných komunikací, které nese vydávající stát.

Článek 31

Informování členského státu, na jehož území se odposlouchávaná osoba nachází a od nějž není třeba technické pomoci

1. Pokud příslušný orgán jednoho členského státu (dále jen „odposlouchávající členský stát“) povolí za účelem provedení vyšetřovacího úkonu odposlech telekomunikačního provozu a komunikační adresa odposlouchávané osoby, uvedená v příkazu k odposlechu, je používána na území jiného členského státu (dále jen „informovaný členský stát“), jehož technické pomoci není k provedení odposlechu třeba, informuje odposlouchávající členský stát příslušný orgán informovaného členského státu o odposlechu:
 - a) před zahájením odposlechu v případech, kdy příslušný orgán odposlouchávajícího členského státu v okamžiku nařízení odposlechu ví, že odposlouchávaná osoba se nachází nebo se bude nacházet na území informovaného členského státu;
 - b) v průběhu odposlechu nebo bezprostředně po jeho ukončení, když se dozví, že odposlouchávaná osoba se nachází nebo se v průběhu odposlechu nacházela na území informovaného členského státu.

2. K informování podle odstavce 1 se použije formulář uvedený v příloze C.
3. Příslušný orgán informovaného členského státu může v případě, kdy by odposlech nebyl povolen v obdobném vnitrostátním případě, neprodleně a nejpozději do 96 hodin od přijetí oznámení podle odstavce 1 oznámit příslušnému orgánu odposlouchávajícího členského státu:
 - a) že odposlech nesmí být prováděn nebo že musí být ukončen, a
 - b) je-li to nezbytné, že veškerý materiál získaný odposlechem během pobytu odposlouchávané osoby na jeho území nesmí být použit, nebo že může být použit pouze za podmínek, které blíže stanoví. Příslušný orgán informovaného členského státu sdělí příslušnému orgánu odposlouchávajícího členského státu důvody pro uvedené podmínky.
4. Ustanovení čl. 5 odst. 2 se použije obdobně na informování podle odstavce 2.

KAPITOLA VI

PŘEDBĚŽNÁ OPATŘENÍ

Článek 32

Předběžná opatření

1. Vydávající orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz za účelem provedení veškerých opatření, které mají za cíl předběžně zamezit zničení, pozměnění, přesunu, předání nebo odstranění předmětů, jež mohou sloužit jako důkazy.
2. Vykonávající orgán rozhodne o předběžném opatření a toto rozhodnutí sdělí co nejdříve, pokud možno do 24 hodin od obdržení evropského vyšetřovacího příkazu.
3. Je-li požadováno předběžné opatření uvedené v odstavci 1, vydávající orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvede, zda mají být důkazní prostředky předány do vydávajícího státu, či zda mají být ponechány ve vykonávajícím státě. Vykonávající orgán tento evropský vyšetřovací příkaz uzná a vykoná a důkazní prostředky předá v souladu s postupy stanovenými touto směrnicí.
4. Je-li evropský vyšetřovací příkaz v souladu s odstavcem 3 doplněn pokynem, že důkazní prostředky mají být ponechány ve vykonávajícím státě, vydávající orgán uvede den, k němuž bude předběžné opatření uvedené v odstavci 1 zrušeno, popřípadě očekávané datum předložení žádosti o předání důkazních prostředků do vydávajícího státu.
5. Vykonávající orgán může po konzultaci s vydávajícím orgánem v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy a postupy stanovit s ohledem na okolnosti případu vhodné podmínky k omezení doby trvání předběžného opatření uvedeného v odstavci 1. Zvažuje-li vykonávající orgán v souladu s těmito podmínkami o zrušení předběžného opatření, oznámí to vydávajícímu orgánu, aby měl tento orgán příležitost uplatnit své připomínky. Vydávající orgán neprodleně oznámí vykonávajícímu orgánu, že předběžná opatření uvedená v odstavci 1 byla zrušena.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 33

Oznámení

1. Do 22. května 2017 sdělí každý členský stát Komisi:
 - a) orgán nebo orgány, které jsou podle vnitrostátního právního řádu příslušné ve smyslu čl. 2 písm. c) a d), pokud je tento členský stát vydávajícím nebo vykonávajícím státem;
 - b) jazyky přípustné pro evropský vyšetřovací příkaz podle čl. 5 odst. 2;
 - c) informace týkající se určeného ústředního orgánu nebo orgánů, pokud si členský stát přeje využít možnosti podle čl. 7 odst. 3. Tyto informace jsou pro orgány vydávajícího státu závazné.

2. Každý členský stát může rovněž poskytnout Komisi seznam nezbytných dokladů, které bude vyžadovat podle čl. 22 odst. 4.
3. Členské státy informují Komisi o veškerých pozdějších změnách informací uvedených v odstavcích 1 a 2.
4. Informace, které Komise obdržela na základě tohoto článku, zpřístupní všem členským státům a Evropské soudní síti. Evropská soudní síť zpřístupní informace na internetových stránkách uvedených v článku 9 rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ⁽¹⁾.

Článek 34

Vztah k jiným právním nástrojům, dohodám a ujednáním

1. Aniž je dotčeno jejich uplatňování mezi členskými státy a třetími zeměmi a jejich dočasné uplatňování podle článku 35, nahrazuje tato směrnice ode dne 22. května 2017 příslušná ustanovení následujících úmluv ve vztazích mezi členskými státy vázanými touto směrnicí:
 - a) Evropská úmluva Rady Evropy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959, jakož i její dva dodatkové protokoly a dvoustranné dohody uzavřené podle článku 26 této úmluvy;
 - b) úmluva k provedení Schengenské dohody;
 - c) úmluva o vzájemné právní pomoci ve věcech trestních mezi členskými státy Evropské unie a její protokol.
2. Rámcové rozhodnutí 2008/978/SVV se nahrazuje pro ty členské státy, pro něž je tato směrnice závazná. Ustanovení rámcového rozhodnutí 2003/577/SVV týkající se zajištění důkazních prostředků se nahrazují pro ty členské státy, pro něž je tato směrnice závazná.

Pro členské státy, pro něž je tato směrnice závazná, se odkazy na rámcové rozhodnutí 2008/978/SVV, a jde-li o zajištění důkazních prostředků, rámcové rozhodnutí 2003/577/SVV považují za odkazy na tuto směrnici.

3. Nad rámec této směrnice mohou členské státy uzavírat nebo nadále uplatňovat dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání s jinými členskými státy po 22. květnu 2017, pouze pokud umožňují další upevnění cílů této směrnice a přispívají ke zjednodušení nebo dalšímu usnadnění postupů pro shromažďování důkazů a pokud je dodržena úroveň ochrany stanovená touto směrnicí.
4. Do 22. května 2017 oznámí členské státy Komisi stávající dohody a ujednání uvedené v odstavci 3, které si přejí nadále uplatňovat. Členské státy rovněž oznámí Komisi jakoukoli novou dohodu nebo ujednání podle odstavce 3 do tří měsíců od jejich podpisu.

Článek 35

Přechodná ustanovení

1. Žádosti o vzájemnou pomoc obdržené do 22. května 2017 se nadále řídí stávajícími nástroji týkajícími se vzájemné pomoci v trestních věcech. Na rozhodnutí o zajištění důkazních prostředků podle rámcového rozhodnutí 2003/577/SVV obdržená do 22. května 2017 se rovněž použije uvedené rámcové rozhodnutí.
2. Ustanovení čl. 8 odst. 1 se použije obdobně na evropský vyšetřovací příkaz vydaný po rozhodnutí o zajištění učiněném podle rámcového rozhodnutí 2003/577/SVV.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ze dne 16. prosince 2008 o Evropské soudní síti (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 130).

Článek 36**Provedení**

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření pro dosažení souladu s touto směrnicí do 22. května 2017.
2. Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
3. Členské státy sdělí do 22. května 2017 Komisi znění ustanovení, kterými ve svém vnitrostátním právu provádějí povinnosti, jež pro ně vyplývají z této směrnice.

Článek 37**Zpráva o uplatňování**

Nejpozději pět let po 21. květnu 2014 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice, založenou na kvalitativních i kvantitativních informacích, která zahrnuje zejména hodnocení dopadu této směrnice na spolupráci v trestních věcech a ochranu osob, jakož i uplatňování ustanovení o odposlechu telekomunikačního provozu vzhledem k technologickému vývoji. V případě potřeby se ke zprávě připojí návrhy na změnu této směrnice.

Článek 38**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 39**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státním v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 3. dubna 2014.

Za Evropský parlament
M. SCHULZ
předseda

Za Radu
D. KOURKOULAS
předseda

PŘÍLOHA A

EVROPSKÝ VYŠETŘOVACÍ PŘÍKAZ

Tento evropský vyšetřovací příkaz vydal příslušný orgán. Vydávající orgán potvrzuje, že vydání evropského vyšetřovacího příkazu je nezbytné a přiměřené pro účely řízení v něm uvedeného při zohlednění práv podezřelé nebo obviněné osoby a že požadované vyšetřovací úkony by za stejných podmínek bylo možné nařídit u obdobného vnitrostátního případu. Žádám o provedení níže uvedeného vyšetřovacího úkonu nebo úkonů při řádném zohlednění důvěrnosti vyšetřování a o předání důkazů získaných provedením výkonu evropského vyšetřovacího příkazu.

ODDÍL A

Vydávající stát:

Vykonávající stát:

ODDÍL B: **Naléhavost**

Uvedte prosím případný důvod naléhavosti

Důkaz je ukrýván nebo ničen

Blízké datum jednání

Jiné důvody

Upřesněte níže:

Lhůty pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu jsou stanoveny ve směrnici 2014/41/EU. Je-li však třeba kratší nebo zvláštní lhůty, uveďte prosím datum a zdůvodněte ji:

.....

ODDÍL C: Vyšetřovací úkon nebo úkony, které mají být provedeny

1. Popište požadovanou pomoc / požadovaný vyšetřovací úkon nebo úkony A uveďte případně, zda se jedná o jeden z následujících vyšetřovacích úkonů:

.....

Získání informací nebo důkazů, které již má vykonávající orgán k dispozici

Získání informací obsažených v databázích policejních nebo justičních orgánů

Výslech

svědka

znalce

podezřelé nebo obviněné osoby

oběti

třetí osoby

Identifikace osob majících předplatné na určité telefonní číslo nebo IP adresu

Dočasné předání osoby ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody do vydávajícího státu

Dočasné předání osoby ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody do vykonávajícího státu

- Výslech za použití videokonference nebo jiného audiovizuálního přenosu
- svědka
 - znalce
 - podezřelé nebo obviněné osoby
- Výslech za použití telefonní konference
- svědka
 - znalce
- Informace o bankovních a jiných finančních účtech
- Informace o bankovních operacích a jiných finančních transakcích
- Vyšetřovací úkon zahrnující shromažďování důkazů v reálném čase, nepřetržitě a po určitou dobu
- monitorování bankovních operací nebo jiných finančních transakcí
 - sledované zásilky
 - jiné
- Skryté vyšetřování
- Odposlech telekomunikačního provozu
- Předběžné opatření s cílem zamezit zničení, pozměnění, přesunu, předání nebo odstranění prostředků, jež mohou sloužit jako důkazy.

ODDIL D: Vztah k dřívějšímu evropskému vyšetřovacímu příkazu

Uvedte, zda tento evropský vyšetřovací příkaz doplňuje dřívější evropský vyšetřovací příkaz. Poskytněte případně příslušné informace k identifikaci dřívějšího příkazu (datum jeho vydání, orgán, kterému byl předán a případně datum předání, a rovněž spisová čísla přiřazená vydávajícím a vykonávajícím orgánem):

.....

V případě potřeby uvedte, zda byl evropský vyšetřovací příkaz ve stejné věci již předán jinému členskému státu:

.....

ODDIL E: Totožnost dotčené osoby

1. Uvedte veškeré údaje, jsou-li známy, týkající se totožnosti i) fyzické nebo ii) právnické osoby nebo osob, jichž se vyšetřovací úkon týká (pokud se vyšetřovací úkon týká více než jedné osoby, uvedte tyto údaje pro každou osobu):

i) Fyzické osoby

Příjmení:

Jméno (jména):

Případná další jména:

Případné přezdívky:

Pohlaví:

Státní příslušnost:

Identifikační číslo nebo číslo sociálního zabezpečení:

Druh a číslo dokladu (dokladů) totožnosti (průkaz totožnosti, cestovní pas), je-li k dispozici:

.....

Datum narození:

Místo narození:

Místo bydliště nebo známá adresa; pokud není známa, uvedte poslední známou adresu:

.....

Jazyk nebo jazyky, kterým osoba rozumí:

.....

ii) Právní osoby

Název:.....

Právní forma:.....

Zkrácený název, běžně používaný název, případně firma či obchodní název:

.....

Sídlo:.....

Identifikační číslo:

Adresa právnické osoby:

Jméno zástupce právnické osoby:.....

Popište prosím postavení, jež v současné době zaujímá dotyčná osoba v řízení:

 podezřelá nebo obviněná osoba oběť svědek znalec třetí osoba jiné (upřesněte)

2. Pokud se liší od výše uvedené adresy, uveďte prosím místo, kde je třeba provést vyšetřovací úkon:

.....

.....

3. Uveďte další údaje, jež napomohou při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu, jsou-li k dispozici:

.....

.....

ODDIL F: Druh řízení, pro které je evropský vyšetřovací příkaz vydáván:

 a) v souvislosti s trestním řízením, které je vedeno nebo může být vedeno justičním orgánem pro trestný čin podle vnitrostátního práva vydávajícího státu, nebo b) řízení správních orgánů pro činy, které tyto orgány stíhají podle vnitrostátního práva vydávajícího státu jako protiprávní jednání za předpokladu, že jejich rozhodnutí může vést k řízení u soudu, který je příslušný zejména pro trestní věci, nebo c) řízení justičních orgánů pro činy, které tyto orgány stíhají podle vnitrostátního práva vydávajícího státu jako protiprávní jednání za předpokladu, že jejich rozhodnutí může vést k řízení u soudu, který je příslušný zejména pro trestní věci; d) v souvislosti s řízením podle písmen a), b) a c), která se týkají trestných činů nebo protiprávního jednání, za které může nést odpovědnost nebo být potrestána právnická osoba ve vydávajícím státě.

ODDIL G: Důvody pro vydání evropského vyšetřovacího příkazu

1. Shrnutí skutečností

Uveďte, proč je evropský vyšetřovací příkaz vydáván, včetně shrnutí skutečností vedoucích k jeho vydání, popis stíhaného či vyšetřovaného trestného činu, fáze, v níž se vyšetřování nachází, důvody pro jakékoli rizikové faktory a další související informace.

.....

.....

.....

2. Povaha a právní kvalifikace trestného činu nebo trestných činů, pro něž je evropský vyšetřovací příkaz vydáván, a příslušná ustanovení zákona/zákoníku:

.....
.....
.....

3. Lze za trestný čin, pro něž je evropský vyšetřovací příkaz vydáván, uložit ve vydávajícím státě trest odnětí svobody nebo ochranné opatření s horní hranicí trestní sazby v délce nejméně tří let podle právních předpisů vydávajícího státu a je tento trestný čin uveden níže na seznamu trestných činů? (zaškrtněte prosím příslušný rámeček)

- účast na zločinném spolčení
- terorismus
- obchodování s lidmi
- sexuální vykořisťování dětí a dětská pornografie
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami
- nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami
- korupce
- podvody včetně podvodů postihujících finanční zájmy Evropské unie ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství
- praní výnosů z trestné činnosti
- padělání měny včetně eura
- počítačová trestná činnost
- trestné činy proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin
- napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a při nedovoleném pobytu
- vražda, těžké ublížení na zdraví
- nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi
- únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí
- rasismus a xenofobie
- organizovaná nebo ozbrojená loupež
- nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl
- podvod
- vydírání a vymáhání peněz za ochranu
- padělání a pirátství výrobků
- padělání veřejných listin a obchodování s nimi
- padělání platebních prostředků
- nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu
- nedovolený obchod s jadernými nebo radioaktivními materiály
- obchod s odcizenými vozidly
- znásilnění
- žhářství
- trestné činy spadající do pravomoci Mezinárodního trestního soudu
- únos letadla nebo plavidla
- sabotáž

ODDIL H: Dodatečné požadavky pro určitá opatření

Vyplňte oddíly týkající se požadovaných vyšetřovacích úkonů:

ODDIL H1: Předání osoby ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody

1) Je-li pro účely vyšetřování požadováno dočasné předání osoby ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody vydávajícímu státu, uveďte prosím, zda dotčená osoba s tímto opatřením souhlasila:

Ano Ne Požaduji získání souhlasu dotčené osoby

2) Je-li pro účely vyšetřování požadováno dočasné předání osoby ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody vykonávajícímu státu, uveďte prosím, zda dotčená osoba s tímto opatřením souhlasila:

Ano Ne

ODDIL H2: Videokonference nebo telefonní konference nebo jiný audiovizuální přenos

Je-li požadován výslech prostřednictvím videokonference nebo telefonní konference nebo jiného audiovizuálního přenosu:

Uveďte prosím název orgánu, který výslech povede (kontaktní údaje/jazyk):

.....

Uveďte prosím důvody žádosti o toto opatření:

.....

a) výslech za použití videokonference nebo jiného audiovizuálního přenosu:

podezřelá nebo obviněná osoba udělila svůj souhlas

b) výslech za použití telefonní konference

ODDIL H3: Předběžná opatření

Je-li požadováno předběžné opatření s cílem zamezit zničení, pozměnění, přesunu, předání nebo odstranění předmětu, jenž může být použit jako důkaz, uveďte prosím, zda:

předmět má být předán vydávajícímu státu

předmět má být ponechán ve vykonávajícím státě; uveďte prosím očekávané datum:

zrušení předběžného opatření:

předložení další žádosti ohledně tohoto prostředku:

ODDIL H4: Informace o bankovních a jiných finančních účtech

1) Jsou-li požadovány informace o bankovních nebo jiných finančních účtech, jež daná osoba má nebo ovládá, uveďte prosím u každého z nich, proč považujete opatření za podstatné pro účely trestního řízení a z jakých důvodů předpokládáte, že banky ve vykonávajícím státě vedou tyto účty:

informace o bankovních účtech, jež uvedená osoba vlastní, nebo pro něž má podpisové právo

informace o jiných finančních účtech, jež uvedená osoba vlastní, nebo pro něž má podpisové právo

.....

.....

.....

.....

2) Jsou-li požadovány informace o bankovních operacích nebo jiných finančních transakcích, uveďte prosím u každé z nich, proč považujete opatření za podstatné pro účely trestního řízení:

- informace o bankovních operacích
 informace o jiných finančních transakcích

.....

Uveďte příslušné časové období a dotyčné účty:

.....

ODDÍL H5: Vyšetřovací úkony zahrnující shromažďování důkazů v reálném čase, nepřetržitě a po určitou dobu

Je-li požadován takový vyšetřovací úkon, uveďte prosím, proč považujete požadované informace za zásadní pro účely trestního řízení:

.....

ODDÍL H6: Skryté vyšetřování

Je-li požadováno skryté vyšetřování, uveďte prosím, proč považujete tento vyšetřovací úkon za podstatný pro účely trestního řízení:

.....

ODDÍL H7: Odposlech telekomunikačního provozu

1) Je-li požadován odposlech telekomunikačního provozu, uveďte prosím, proč považujete tento vyšetřovací úkon za důležitý pro účely trestního řízení:

.....

2) Uveďte prosím tyto informace:

a) informace za účelem zjištění totožnosti odposlouchávané osoby:

.....

b) požadovanou dobu trvání odposlechu:

.....

c) technické údaje (zejména identifikátory cíle jako je mobilní telefon, pevná telefonní linka, e-mailová adresa, internetové připojení), aby bylo zajištěno, že evropský vyšetřovací příkaz může být vykonán:

.....

3) Označte prosím metodu výkonu, kterou upřednostňujete:

- okamžitý přenos
 záznam a následný přenos

Uveďte prosím, zda také žádáte o přepis, dekódování nebo dešifrování materiálu získaného odposlechem (*):

.....

(*) Mějte prosím na paměti, že náklady na přepis, dekódování nebo dešifrování musí nést vydávající stát.

ODDÍL I: Formální náležitosti a postupy požadované pro výkon

1. V případě potřeby zaškrtněte a vyplňte

 Od vykonávajícího orgánu se žádá, aby splnil tyto formální náležitosti a postupy (...):.....
.....

2. V případě potřeby zaškrtněte a vyplňte

 Od jedné nebo více úředních osob vydávajícího státu se žádá, aby napomohly při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu poskytnutím podpory příslušným orgánům vykonávajícího státu.

Kontaktní údaje úředních osob:

.....
.....

Jazyky, ve kterých je možné komunikovat:.....

.....

ODDÍL J: Opravné prostředky

1. Uveďte prosím, zda již byly uplatněny opravné prostředky proti vydání evropského vyšetřovacího příkazu, a pokud ano, uveďte další podrobnosti (popis opravného prostředku, včetně nezbytných kroků a lhůt):

.....
.....

2. Orgán ve vydávajícím státě, jenž může poskytnout další informace o postupech pro uplatnění opravných prostředků ve vydávajícím státě a o tom, zda je k dispozici právní pomoc a tlumočení a překlad:

Název:.....

Případná kontaktní osoba:.....

Adresa:

Tel. č.: (číslo země) (směrové číslo).....

Č. faxu.: (číslo země) (směrové číslo)

E-mail:.....

ODDÍL K: Údaje o orgánu, který evropský vyšetřovací příkaz vydal

Zaškrtněte druh orgánu, který vydal evropský vyšetřovací příkaz:

 justiční orgán (*) jakýkoli jiný příslušný orgán podle práva vydávajícího státu

(*) Vyplňte prosím i oddíl L

Název orgánu:

.....

Jméno zástupce / kontaktní místo:

.....

Č. spisu:.....

Adresa:

Tel. č.: (číslo země) (směrové číslo).....

Č. faxu.: (číslo země) (směrové číslo)

E-mail:.....

Jazyky, v nichž lze s vydávajícím orgánem komunikovat:

.....

V případě, že se liší od údajů uvedených výše, uveďte kontaktní údaje osoby nebo osob, na které se lze obrátit ohledně dalších informací nebo praktických opatření pro předání důkazů:

Jméno / titul / organizace:

Adresa:

E-mail / kontaktní telefonní číslo:

Podpis vydávajícího orgánu nebo jeho zástupce, kterým se potvrzuje, že obsah evropského vyšetřovacího příkazu je přesný a správný:

Jméno:

Postavení (titul / služební hodnost):

Datum:

Úřední razítko (je-li k dispozici):

ODDÍL L: Údaje o justičním orgánu, který evropský vyšetřovací příkaz potvrdil

Označte prosím druh justičního orgánu, který evropský vyšetřovací příkaz potvrdil:

- a) soudce nebo soud
- b) vyšetřující soudce
- c) státní zástupce

Úřední název potvrzujícího orgánu:

.....

Jméno a příjmení jeho zástupce:

.....

Postavení (titul / služební hodnost):

.....

Č. spisu:

Adresa:

.....

Tel. č.: (číslo země) (směrové číslo)

Č. faxu.: (číslo země) (směrové číslo)

E-mail:

Jazyky, v nichž lze s potvrzujícím orgánem komunikovat:

.....

Uveďte, zda má být hlavním kontaktním místem pro vykonávající orgán:

- vydávající orgán
- potvrzující orgán

Podpis potvrzujícího orgánu a údaje o něm

Jméno:

Postavení (titul / služební hodnost):

Datum:

Úřední razítko (je-li k dispozici):

PŘÍLOHA B

POTVRZENÍ O PŘEVZETÍ EVROPSKÉHO VYŠETŘOVACÍHO PŘÍKAZU

Tento formulář vyplní orgán vykonávajícího státu, který převzal níže uvedený evropský vyšetřovací příkaz.

<p>A) DOTCENY EVROPSKY VYSETROVACI PRIKAZ Orgán, který evropský vyšetřovací příkaz vydal: Spisová značka:..... Datum vydání:..... Datum převzetí:</p>
<p>B) ORGAN, KTERY EVROPSKY VYSETROVACI PRIKAZ PREVZAL (¹) Úřední název příslušného orgánu: Jméno a příjmení jeho zástupce: Postavení (titul / služební hodnost): Adresa: Tel. č.: (číslo země) (směrové číslo)..... Č. faxu.: (číslo země) (směrové číslo) E-mail:..... Spisová značka:..... Jazyky, v nichž lze s tímto orgánem komunikovat: </p>
<p>C) (PRIPADNE) PRISLUSNY ORGAN, JEMUZ BYL EVROPSKY VYSETROVACI PRIKAZ PREDAN ORGÁNEM UVEDENÝM V PÍSMENÍ B) Úřední název orgánu: Jméno a příjmení jeho zástupce: Postavení (titul / služební hodnost): Adresa: Tel. č.: (číslo země) (směrové číslo)..... Č. faxu.: (číslo země) (směrové číslo) E-mail:..... Datum předání: Spisová značka:..... Jazyky, ve kterých je možné komunikovat: </p>

(¹) Tento oddíl vyplní každý orgán, který evropský vyšetřovací příkaz převzal. Tuto povinnost má orgán příslušný k uznání a výkonu evropského vyšetřovacího příkazu a případně ústřední orgán nebo orgán, který příslušnému orgánu evropský vyšetřovací příkaz předal.

D) DALŠÍ INFORMACE, JEŽ MOHOU BÝT DŮLEŽITÉ PRO VYDÁVAJÍCÍ ORGÁN:

.....
.....
.....

E) PODPIS A DATUM

Podpis:

Datum:

Úřední razítko (je-li k dispozici):

PŘÍLOHA C

OZNÁMENÍ

Tento formulář se použije k informování členského státu o odposlechu telekomunikačního provozu, jenž bude, je nebo byl proveden na jeho území bez jeho technické pomoci. Tímto informuji(informovaný členský stát) o odposlechu.

A) ⁽¹⁾ PŘÍSLUŠNÝ ORGÁN

Úřední název příslušného orgánu odposlouchávajícího členského státu:

.....

Jméno a příjmení jeho zástupce:

.....

Postavení (titul / služební hodnost):

.....

Adresa:

.....

.....

Tel. č.: (číslo země) (směrové číslo).....

Č. faxu.: (číslo země) (směrové číslo).....

E-mail:.....

Spisová značka:.....

Datum vydání:.....

Jazyky, v nichž lze s tímto orgánem komunikovat:

.....

B) INFORMACE O ODPOSLECHU

I) Informace o aktuálním stavu: Toto oznámení se činí (prosím zaškrtněte)

před odposlechem

během odposlechu

po odposlechu

II) Doba trvání (předpokládaná) odposlechu (jak je známa vydávajícímu orgánu):

....., počínajíc od.....

III) Cíl odposlechu: (telefonní číslo, IP adresa nebo e-mail)

.....

IV) Totožnost dotčených osob

Uveďte veškeré údaje, jsou-li známy, týkající se totožnosti i) fyzické nebo ii) právnické osoby nebo osob, proti nimž je nebo může být vedeno řízení:

i) Fyzické osoby

Příjmení:.....

Jméno (jména):.....

Případná další příslušná jména:

Případné přezdívký:

Pohlaví:

Státní příslušnost:

Identifikační číslo nebo číslo sociálního zabezpečení:

⁽¹⁾ Orgán zde uvedený je orgánem, s nímž by měl být udržován kontakt při další korespondenci s vydávajícím státem.

Datum narození:

Místo narození:

Místo bydliště nebo známá adresa; pokud není známa, uveďte poslední známou adresu:

.....

Jazyk nebo jazyky, kterým osoba rozumí:

.....

ii) Právnícké osoby

Název:

Právní forma:

Zkrácený název, běžně používaný název, případně firma či obchodní název:

.....

Sídlo

Identifikační číslo:

Adresa právnické osoby:

Jméno a kontaktní údaje zástupce právnické osoby:

V) Informace o účelu tohoto odposlechu:

Uveďte veškeré nezbytné informace, včetně popisu případu, právní kvalifikace trestného činu nebo trestných činů a příslušná ustanovení zákona/zákoníku, s cílem umožnit informovanému orgánu, aby posoudil:

- zda by odposlech byl povolen v obdobném vnitrostátním případě; a zda získaný materiál může být použit v soudním řízení
- v případě, že k odposlechu již došlo, zda tento materiál může být použit v soudním řízení

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Vezměte prosím na vědomí, že jakákoli námitka vůči odposlechu či použití materiálu již získaného odposlechem, musí být podána nejpozději do 96 hodin od přijetí tohoto oznámení.

C) PODPIS A DATUM

Podpis:

Datum:

Úřední razítko (je-li k dispozici):

PŘÍLOHA D

KATEGORIE TRESTNÝCH ČINŮ PODLE ČLÁNKU 11

- účast na zločinném spolčení,
 - terorismus,
 - obchodování s lidmi,
 - sexuální vykořisťování dětí a dětská pornografie,
 - nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
 - nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
 - korupce,
 - podvody včetně podvodů postihujících finanční zájmy Evropské unie ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství,
 - praní výnosů z trestné činnosti,
 - padělání měny včetně eura,
 - počítačová trestná činnost,
 - trestné činy proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin,
 - napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a při nedovoleném pobytu,
 - vražda, těžké ublížení na zdraví,
 - nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
 - únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí,
 - rasismus a xenofobie,
 - organizovaná nebo ozbrojená loupež,
 - nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
 - podvod,
 - vydírání a vymáhání peněz za ochranu,
 - padělání a pirátství výrobků,
 - padělání veřejných listin a obchodování s nimi,
 - padělání platebních prostředků,
 - nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu,
 - nedovolený obchod s jadernými nebo radioaktivními materiály,
 - obchod s odcizenými vozidly,
 - znásilnění,
 - žhářství,
 - trestné činy spadající do pravomoci Mezinárodního trestního soudu,
 - únos letadla nebo plavidla,
 - sabotáž.
-